

ΑΔΕΔΥ

8 ΜΑΡΤΗ: ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΜΕΡΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

ΣΤΑΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ (1ΜΜ – ΤΕΛΟΣ ΩΡΑΡΙΟΥ)
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΠΙΕΣΗ & ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΛΑΥΘΜΩΝΟΣ, ΣΤΗ 1:30ΜΜ

Η 8η Μάρτη, αν είναι επέτειος, είναι επέτειος αγώνων των γυναικών!

Από το 1857 μέχρι τις μέρες μας...

8 Μάρτη 2019: Η καταπίεση, η εκμετάλλευση, η ανισότητα, η βία κατά των γυναικών συνεχίζονται αυξανόμενες, σε όλο τον πλανήτη, με την κρίση να βαραίνει τις γυναίκες των λαϊκών στρωμάτων ακόμα περισσότερο. Τα τραγικά γεγονότα σε Ρόδο και Κέρκυρα, με τη βία φίλων και συγγενών να αφαιρεί τη ζωή από δυο νέα κορίτσια, φέρνει στην επιφάνεια ξανά το άλυτο ζήτημα της θέσης της γυναίκας στη σημερινή κοινωνία. Στην «προηγμένη» εποχή μας δολοφονούνται γυναίκες επειδή είναι γυναίκες (γυναικοκτονίες), τραυματίζονται ή/και πεθαίνουν τα παιδιά τους γιατί είναι εργαζόμενες και δεν έχουν πού να τα αφήσουν, μπαίνουν «διλήμματα» σε έγκυες ανάμεσα στο παιδί και τη δουλειά, γυναίκες αναλαμβάνουν τη φροντίδα παιδιών, γονιών, ανέργων της οικογένειας, χωρίς δημόσιες υποστηρικτικές δομές. Παιδικοί σταθμοί και νηπιαγωγεία, δωρεάν παιδικές κατασκηνώσεις, ολοήμερο σχολείο, μονάδες φιλοξενίας ηλικιωμένων, δομές υγείας και αποκατάστασης, ψυχολογική υποστήριξη, είναι ελλείψεις που καλύπτουν οι γυναίκες.

Η πρόσβαση και η εξέλιξη των γυναικών στη δουλειά, οι μισθοί και τα επιδόματα, τα εργασιακά δικαιώματα διέπονται από πλήρη ανισότητα σε σχέση με τους άντρες συναδέλφους τους και είναι πολύ χρήσιμα στους εργοδότες, αφού 2 το μισό εργατικό δυναμικό δουλεύει φτηνότερα, ανέχεται περισσότερα, παράγει δουλειά και

αναπαράγει το μελλοντικό εργατικό δυναμικό δωρεάν!

Οι κινητοποιήσεις των γυναικών διεθνώς, τα τελευταία χρόνια, έχουν ξαναφέρει στην επικαιρότητα την πάλη των γυναικών, οργανώνοντας μαζικές και εντυπωσιακές απεργίες γυναικών, διαδηλώσεις, δημοψηφίσματα, από την Ισπανία μέχρι την Αργεντινή, από την Αμερική μέχρι την Ιρλανδία κι από την Πολωνία μέχρι την Ινδία.

Η περσινή γυναικεία απεργία στην Ισπανία έβγαλε εκατομμύρια γυναίκες σε διαδηλώσεις στο δρόμο, απεργώντας από τους χώρους εργασίας, από την οικιακή εργασία, από την κατανάλωση. Σωματεία, συνδικάτα και ομοσπονδίες διευκόλυναν τις διαδηλώσεις των γυναικών και των αλληλέγγυων ανδρών συναδέλφων τους, καλώντας σε απεργίες και στάσεις εργασίας. Το κεντρικό σύνθημα της απεργίας που φώναζαν οι γυναίκες ήταν: «Αν σταματήσουμε εμείς, σταματά να γυρίζει ο κόσμος». Στην Ελλάδα της κρίσης και των ατέλειωτων μνημονιακών πολιτικών, με τις ελαστικές εργασιακές σχέσεις, την κατάργηση εργατικών κατακτήσεων, τις διαλυμένες κοινωνικές δομές, η ΑΔΕΔΥ, ως τριτοβάθμιο συνδικαλιστικό όργανο στο Δημόσιο τομέα, φέρνει στην επιφάνεια τα προβλήματα των γυναικών, με στόχο όχι μόνο να συζητηθούν ευρέως στους χώρους δουλειάς και εκπαίδευσης, αλλά και να ξεκινήσει μια αγωνιστική παρέμβαση για την επίλυσή τους. Οι κυβερνήσεις έχουν ευθύνες για τη συνέχιση αυτής της κατάστασης, αφού, ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια, οι μνημονιακές και νεοφιλελεύθερες πολιτικές έχουν χειροτερεύσει τη θέση της γυναίκας.

Η ΑΔΕΔΥ. θέλοντας υπερασπίσει τις γυναίκες, αλλά και τους άντρες εργαζόμενους, διεκδικεί:

- **ΔΩΡΕΑΝ ΠΑΙΔΙΚΟΥΣ ΣΤΑΘΜΟΥΣ ΣΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ**
- **ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΣΙΑ- ΔΩΡΕΑΝ ΠΑΙΔΕΙΑ & ΥΓΕΙΑ**
- **ΠΑΡΟΧΗ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΩΝ**
- **ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΤΗΤΑΣ**
- **ΙΣΗ ΑΜΟΙΒΗ ΓΙΑ ΙΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑ**
- **ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΩΝ ΕΛΑΣΤΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΕΡΓΑΣΙΑΣ**

